

Ο ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΜΕΝΟΣ ΑΓΙΟΣ

Πονεμένος άγιος, ο άγιος Νεκτάριος. Έφυγε από τη ζωή αυτή δηλητηριασμένος από το **σατανικό κεντρί της καχυποψίας, της συκοφαντίας και της δολοπλοκίας** των φθονερών και σατανικών ανθρώπων του περιβάλλοντός του, που τον κεντούσε από την αρχή της ζωής του μέχρι και το τέλος της. Ας δούμε μερικά στιγμιότυπα των φοβερών εμπειριών του.

Α΄. Δεκατριάχρονο παιδί, ο τότε Αναστάσιος, αντί να γεύεται την οικογενειακή θαλπωρή και ν' απολαμβάνει την οικογενειακή προστασία και στήριξη, τον βρίσκουμε να δουλεύει ως παραγιός σε ένα καπνοπώλη στην Πόλη. Οι καιροί δύσκολοι, η οικογένειά του φτωχή. Γι' αυτό αναγκάστηκε να φύγει από τη γενέτειρά του τη Σηλυμβρία της Ανατολικής Θράκης και να πάει στην Πόλη, για ν' αναδειχθεί. Αλλά και στη Πόλη κατοπερνούσε. Τα ρούχα και τα παπούτσια του λιώσανε και τον χειμώνα τουρτούριζε από το κρύο. Οι γονείς δεν είχαν να του στείλουν, αντίθετα περίμεναν απ' αυτόν· το αφεντικό του σκληρό και άκαρδο αρνιόταν να του δώσει να πάρει ρούχα και παπούτσια. Μη έχοντας που να καταφύγει, κατέφυγε στο Μεγάλο Πατέρα, το Θεό. Του έγραψε ένα γράμμα με παιδική απλότητα και αφέλεια, ζητώντας ρούχα και παπούτσια, και το έδωσε να το ταχυδρομήσει ένας γείτονας ο κ. Θεμιστοκλής. Εκείνος, βλέποντας την διεύθυνση «Διά τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. Εις τους ουρανούς», άνοιξε το γράμμα και είδε το περιεχόμενο. Πήρε ότι χρειαζόταν ο μικρός Αναστάσης και, αφού τα συσκεύασε σ' ένα δέμα, έγραψε πάνω στο δέμα «Ο Χριστός στον Αναστάση» και του το έστειλε. **Όταν το «έξυπνο και πολυμήχανο» αφεντικό είδε τον Αναστάση «εν ετέρα μορφή», σκέφθηκε ότι τάκλεψε και τον ξυλοφόρτωσε για να τον διορθώσει!**

Β΄. Ο Αναστάσης μεγαλώνει, προοδεύει και καταλαμβάνει διαφόρους θέσεις. Παιδονόμος στο σχολείο του μετοχίου του Παναγίου Τάφου στην Κων/πολη· 20 ετών δημοδιδάσκαλος στο Λιθί της Χίου για 7 έτη· κείρεται μοναχός στη Νέα Μονή με το όνομα Λάζαρος το 1876 και παραμένει εκεί για 3 έτη· χειροτονείται διάκονος το 1877 υπό του Μητροπολίτου Χίου Γρηγορίου, ένα έτος μετά τη κουρά του, πέρνοντας τώρα το όνομα Νεκτάριος· γνωρίζεται με τον πλούσιο Χιώτη Ιωάννη Χωρέμη, ο οποίος τον στέλνει για να ολοκληρώσει τις γυμνασιακές σπουδές του στην Αθήνα ενώ παραμένει ακόμη στη Νέα Μονή· ο Χωρέμης τον γνωρίζει με τον Πατριάρχη της Αλεξανδρείας Σωφρόνιο και ο ηγούμενος της Νέας Μονής κάνει τις καλύτερες συστάσεις στον Πατριάρχη για τον διάκονο Νεκτάριο.

Ο Πατριάρχης τον ξαναστέλνει στην Αθήνα για να πάρει το πτυχίο της Θεολογίας (1855), τον χειροτονεί πρεσβύτερο (1886) και λίγους μήνες μετά τον χειροθετεί αρχιμανδρίτη και του αναθέτει καθήκοντα ιεροκήρυκος, γραμματέως του Πατριαρχείου και Πατριαρχικού Επιτρόπου στο Κάιρο. Η δράση στο Κάιρο του σαραντάχρονου τότε αρχιμανδρίτου είναι πολυσχιδής και εκπληκτική. Γι' αυτό ο Πατριάρχης τον χειροτονεί, μαζί με τον Κερκύρας Αντώνιο και τον Σιναίου Πορφύριο, Τιτουλάριο Μητροπολίτη Πενταπόλεως το 1889 (15 Ιανουαρίου).

Η ραγδαία όμως εξέλιξη και άνοδος του αγίου Νεκταρίου ερεθίζει αφάνταστα πολλούς οφικιούχους κληρικούς του Πατριαρχείου και για να τον πλήξουν άνετα και

αποτελεσματικά διαδίδουν **ότι ετοιμάζει το έδαφος για να γίνει αυτός Πατριάρχης**. Η συκοφαντία βρίσκει έδαφος στον υπέργυρο Πατριάρχη και στις 3-3-1890 τον παύει από όλες τις θέσεις που κατείχε και, 4 μήνες περίπου μετά, στις 11-7-1890, τον διώχνει στην Αθήνα. Τι θλιβερό ο ευεργέτης να γίνεται διώκτης αυτού που μέχρι τότε προστάτευε και να κρατά κοντά του οχιές και σκορπιούς ως έμπιστους, που συνέχεια θα τον δαγκώνουν και θα τον φαρμακώνουν, χωρίς να τον εκτιμούν.

Ο Νεκτάριος έφυγε στην Αθήνα αλλά η συκοφαντία δεν ησύχασε και τον κυνηγά και κει με πιο αηδή και σιχαμερό διωγμό. Το υπουργείο Εκκλησιαστικών και Δημοσίας εκπαιδύσεως ζητά αυτεπαγγέλτως να μάθει τους λόγους απομακρύνσεώς του και οι πατριαρχικοί, για να κατοχυρώσουν ακόμη περισσότερο την άδικη εκδίωξη αγίου, βάζουν και τη συνήθη στα εκκλησιαστικά μαγειρέματα σάλτσα. Ο πρόξενος της Ελλάδος στην Αίγυπτο Γ. Γρυπάρης σε αναφορά του στην Αθήνα (28-1-1894) γράφει: **«Κατά πηγάς πατριαρχικός, προς ταις αντιπειθαρχικαίς διαθέσεις, την απομάκρυνσιν του Αγίου Πενταπόλεως προυκάλεσαν και λόγοι ηθικής.** Καθήκον όμως μοι επιβάλλεται να ανακοινώσω, ότι κατ' άλλας πηγάς και ταύτας αξιοπίστους, υπήρξεν ως προς τούτο ο Μητροπολίτης θύμα ραδιουργίας και συκοφαντίας».

Τότε ο άγιος Νεκτάριος, ενώ ήταν διευθυντής της Ριζαρίου Σχολής, ξεσπά και γράφει στον πατριάρχη το 1894:

«Τοσούτο Παναγιώτατε εγενόμην εγώ κακός προς Υμάς, ώστε μετά τέσσαρα έτη από της αδικωτάτης από Αιγύπτου αναχωρήσεώς μου, καθ' α εξήτουν (φυτωζών) τον επιούσιον άρτον, όπως μερίζομαι αυτόν τοις φτωχοίς, **κωφός και άναυδος γενόμενος προς τας των πατριαρχικών κατ' εμού κατηγορίας,** οι πατριαρχικοί τοιαύτας κατ' εμού να δώσωσι πληροφορίας;

Πότε, Παναγιώτατε, κατενοήσατε τας αντιπειθαρχικός μου διαθέσεις και εν ποίοις εξεδηλώθησαν έργοις; Οποία αι ενδείξεις, ώστε να χαρακτηρισθώ ως ασεβής και επαναστάτης και δούλος πονηρός κακά μελετήσας κατά της εκκλησιαστικής μου Αρχής. **Οποίον εκκλησιαστικόν δικαστήριον με εδίκασε και απεφάνθη περί της ανηθικότητός μου, ώστε οι πατριαρχικοί μετά παρρησίας να πληροφορήσωσι τον πολιτικόν της Ελληνικής Κυβερνήσεως πράκτορα, επισήμως ζητούντα τοσαύτην σημαντικήν παρ' αυτώ πληροφορίαν, ότι edιώχθην ως επαναστάτης και ανήθικος;** Πού ευρίσκονται τα πρακτικά; Πού οι κατήγοροί μου; Πού οι μάρτυρες; Πού το σώμα του εγκλήματος; Που το έδαφος εφ' ου εστηρίχθη η κατ' εμού επίσημος αύτη κατηγορία, δι' ης κατεδικαζόμην εις ηθικόν θάνατον; Οποίον μέγα κακόν ειργάσθην προς Ημάς, Παναγιώτατε, ή και προς τίνα των πατριαρχικών, όπως δολοφονηθώ; **Διατί τοσαύτη Υμών κατ' εμού μήνις, η πόρω παρακολουθούσα με, δι' ης ζητείται η παντελής εξολόθρευσίς μου;**

Γ'. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Θεόκλητος τον καλεί σε απολογία, ενώ ήταν 68 ετών, γιατί συνέστησε το γυναικείο μοναστήρι στην Αίγινα «άνευ βουλής και γνώμης ημών» και ότι αθετούσε τον «Δ' ιερόν κανόνα της Αγίας Δ' Οικουμενικής Συνόδου». Κι αυτό ενώ ο άγιος Νεκτάριος είχε πάρει νωρίτερα, προφορικά, την ευλογία και έγκριση του Θεοκλήτου!

Δ'. Μεστωμένος πλέον και πολύπαθος με αναγνωρισμένη εκκλησιαστική προσφορά και δράση, το 1918 ενώ ήταν 72 ετών, αντιμετωπίζει και πάλι την συκοφαντία της ανηθικότητας. Τον κατηγορήσαν ότι κατέστησε το μοναστήρι του άνδρου ακολασίας. Έκανε δήθεν παιδιά με τις μοναχές και τα πετούσε στο πηγάδι. Βασική κατηγορος μητέρα μοναχής. Ο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Μελέτιος Μεταξάκης μετέβη επιτοπίως στη μονή διά έρευνα. Ένας ελεεινός ανακριτής και ένας ιατροδικαστής κι αυτοί ερεύνησαν... Ο άγιος πέθανε στις 9 Νοεμβρίου του 1920 ενώ ήταν 74 ετών υπόδικος στα εκκλησιαστικά δικαστήρια! Ο άγιος Τριαδικός Θεός απέδειξε την αθωότητά του δι' αναριθμήτων σημείων που έκτοτε τελεί και θα τελεί μέχρι Β' Παρουσίας.

Ε'. Κατά τη δεκαετία του 1970 ο άγιος Νεκτάριος καταγγέλθηκε ως μέγας διαβλητής της ευαγγελικής θεοπνευστίας, εικονομάχος, αγιομάχος, Λατινόφρων και άλλα πολλά και φαιδρά από την ηγουμένη Μαγδαληνή, του γνωστού ησυχαστηρίου της Αναλήψεως Κοζάνης, που βρισκόταν τότε στη δικαιοδοσία του αρχιεπισκόπου Αυξεντίου, της Φλωρινικής Παλαιοημερολογητικής Παρατάξεως. Η συκοφαντία τον ακολουθεί λοιπόν και μετά το θάνατό του.

* * *

Η δικαίωση όμως ήρθε οριστικά και αμετάκλητα, εις πείσμα και διάψευση των συκοφαντών του, και στη συνείδηση του πιστού λαού και στη πράξη της διοικούσας Εκκλησίας. Ο πιστός λαός τον δέχθηκε, ενώ ήταν ακόμη εν ζωή, ως άγιο. Στις 20 Απριλίου 1961 το Οικουμενικό Πατριαρχείο επισήμως αναγνωρίζει την αγιότητά του, 30 Ιουνίου του ίδιου έτους η Εκκλησία της Ελλάδος προτρέπει να εορτάζεται η μνήμη του και 9 Νοεμβρίου του 1998, επιτέλους, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας αναγνωρίζει την άδικη απομάκρυνσή του και ζητά επισήμως εις Αίγινα, στο μεγαλοπρεπή ναό του αγίου Νεκταρίου, συγγνώμη... Διώχθηκε το 1890 και, 108 χρόνια μετά (!), το 1998 έγινε η αναγνώριση της αδικίας που διέπραξαν οι τότε ιθύνοντες.

Ο άγιος Νεκτάριος διακρίθηκε ως ιεροκήρυκας, ως συγγραφέας, ως θεολόγος, ως κληρικός και επίσκοπος, ως ασκητής και ιδρυτής μονής και σε άλλα πολλά. Διακρίθηκε όμως και ως κατ' εξοχή και υπερβολή συκοφαντηθείς. Δυστυχώς για τους φθονερούς συκοφάντες του και ευτυχώς για την Εκκλησία δεν παρέλυσε από τη λύπη και τη πίκρα, που αφειδώς και αφθόνως του προσέφεραν οι εχθροί του. Αντίθετα υπηρέτησε πολυσχιδώς, πληθωρικώς και καρποφόρως την Εκκλησία, σε όλους τους τομείς του ποιμαντικού έργου της, μη κρατώντας κακία κατ' ουδενός και για τίποτα!

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΒΑΔΡΑΧΑΝΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
w.w.w. pmeletios.com